

356. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van MARTINUS MARINUS BIJNEVELT en 20 anderen moge de ondergeteekende het volgende aanteekenen.

Vier van de een en twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 5°, 14°, 16° en 17°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlandschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlandschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding, hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen hun door langdurige afwezigheid teloorgegaan staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door naturalisatie tot Hongaar. Sinds 1924 is hij weder in Nederland gevestigd, alwaar hij als dirigent van verschillende harmonie-korpsen in het onderhoud van zich en zijn gezin voorziet. Hij gevoelt zich Nederlander.

De in artikel 1 onder 2° genoemde verzoeker, afkomstig uit München (Beieren), is sinds 1924 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Als planter heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 3° genoemde verzoekster is in Nederland geboren, waar zij steeds gewoond heeft. Zij heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten en is bij het onderwijs werkzaam.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 4°, is van Oostenrijksche herkomst. Hij is sinds 1915 hier te lande gevestigd. Zijne ouders en twee broeders zijn bereids tot Nederlander genaturaliseerd. Ook zijne twee gehuwde zusters bezitten de Nederlandsche nationaliteit. Door langdurig verblijf hier te lande gevoelt hij zich Nederlander. Als vertegenwoordiger van eene handelsonderneming in technische artikelen voorziet hij in zijn onderhoud. Voorts verricht hij nog vertaalwerk en geeft hij lessen in vreemde talen.

De in artikel 1 onder 6° genoemde verzoeker, van Deense herkomst, is sinds 1930 in Nederlandsch-Indië gevestigd, alwaar hij werkzaam is met wetenschappelijke onderzoekingen.

De in artikel 1 onder 7° genoemde is van Russische herkomst. Hij is sinds 1909 op Nederlandsch grondgebied gevestigd en gevoelt zich Nederlander. Zijne moeder heeft door haar tweede huwelijk de Nederlandsche nationaliteit verkregen, terwijl zijn halfbroeder geboren Nederlander is. Met eene Nederlandsche is hij verloofd. Hij is werkzaam in de filmindustrie.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 8°, is van Tsjecho-Slowaaksche herkomst. Hij is sinds 1920 in Nederland woonachtig. Hij is ingeburgerd en voornemens te blijven. Als scheikundige in eene industriële onderneming heeft hij medewerking aan den dienst der Arbeidsinspectie verleend.

De in artikel 1 onder 9° genoemde verzoeker is van Poolsch-Galicische herkomst. Hij is sinds 1926 hier te lande gevestigd en is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Ook met het oog op zijn kind wordt het Nederlandschap door hem begeerd. Hij drijft een horlogewinkel, welke hem een bestaan oplevert.

De in artikel 1 onder 10° genoemde, geboortig uit Holten (Pruisen), is sinds zijn zesde jaar op Nederlandsch grondgebied woonachtig. In Nederland heeft hij schoolopleiding genoten. Hij is voornemens met eene Nederlandsche onderdane in het huwelijk te treden. Hij is werkzaam in de cultures.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 11°, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlandschap verloren door naturalisatie tot Amerikaansch burger. Na in April 1926 uit Amerika te zijn teruggekeerd, vertrok hij in December 1927 naar Antwerpen, om in Mei 1928 weder naar Nederland terug te komen. Sindsdien is hij hier gebleven. Hij is gehuwd met eene oorspronkelijk Nederlandsche vrouw, die ten gevolge van haar huwelijk den staat van Nederlander verloren heeft. In den diamanthandel is hij werkzaam.

De in artikel 1 onder 12° genoemde verzoeker, van Belgische nationaliteit, is sinds 1919 hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Zijne kinderen zijn allen in Nederland geboren en genieten eene Nederlandsche opvoeding. Ook met het oog op deze kinderen wordt het Nederlandschap door hem op prijs gesteld. Als chauffeur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 13° genoemde is hier te lande geboren uit een vader van Belgische en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Behoudens onderbreking met ruim een half jaar heeft hij steeds in Nederland gewoond. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als teekenaar der eerste klasse in dienst van de gemeente Kerkrade heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 15°, afkomstig uit Keulen (Pruisen), is sinds 1914 hier te lande gevestigd en werkzaam in den dienst der liefdadigheid. Thans fungeert zij als overste in een gesticht van ouden van dagen.

De in artikel 1 onder 18° genoemde, geboortig uit Holzwinden (Pruisen), is sinds 1905 op Nederlandsch grondgebied woonachtig. Hij heeft eene Nederlandsche opvoeding genoten en gevoelt zich Nederlander. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Als arts is hij werkzaam.

De in artikel 2 genoemde, afkomstig uit Berlijn, is sinds 1921 in Nederland gevestigd. Na voorbereidende opleiding te hebben genoten, studeerde hij aan de Technische Hoogeschool te Delft, waar hij het diploma van mijnningénieur heeft behaald. Hij is thans practisch werkzaam in eene tinmijn, waartoe hij tijdelijk in Bolivia vertoeft. In het Nederlandsche leger heeft hij dienstplicht vervuld. Hij heeft thans den graad van wachtmeester.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat deze verzoeker met het oog op zijne richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mag worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijne dochters ANNA JANKA MARGIT en PAULA ANTONIA het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen, voornoemde dochters alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen

Ten aanzien van allen geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.